

Arrest

nr. 91 499 van 13 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS loco advocaat A. HENDRICKX en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 30 augustus 2006 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken nam op 15 september 2006 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26bis).

1.3. Na dringend beroep nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 december 2006 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Verzoeker diende tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in bij de Raad van State die bij arrest van 26 augustus 2010 werden verworpen (RvS 26 augustus 2010, nr. 206 954).

1.4. Verzoeker diende op 10 november 2010 een tweede asielaanvraag in.

1.5. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 28 juni 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit vormt de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Russische nationaliteit te bezitten en van gemengde origine te zijn. Immers, uw vader is Balkaar en uw moeder is Tsjetsjeense. Tot de leeftijd van 9 jaar heeft u in Grozny, Tsjetsjenië, gewoond. De laatste 2 jaar voor uw vertrek uit de Russische Federatie heeft u in Naltchik en Elbrus, beide in Kabardino-Balkarië, gewoond. U verliet op 25 augustus 2006 uw land van herkomst en diende op 30 augustus 2006 een eerste asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische asielinstanties omwille van volgende redenen. Nadat u in augustus 2004 vernomen had dat uw vader in Grozny verdwenen was nadat hij door gemaskerde mannen was meegenomen, ging u verschillende keren naar Grozny om uw vader te zoeken en om uw moeder bij te staan. U werd zelf twee keer door Tsjetsjeense autoriteiten opgepakt en verhoord over uw vader, over u niet nader bekende documenten van uw vader en over A.(...) Z.(...), die een neef in de derde graad van uw moeder is.

Op 20 december 2006 werd in het kader van uw eerste asielaanvraag een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen, gezien er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas, en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vervolgingsvrees of enig reëel risico op het lijden van ernstige schade kon worden vastgesteld. Hiertegen diende u beroep in bij de Raad van State. Dit beroep werd op 26 augustus 2010 verworpen.

Op 10 november 2010 diende u een tweede asielaanvraag in. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u heeft aangehaald tijdens uw eerste asielaanvraag. Twee jaar geleden, na uw negatieve beslissingen inzake uw eerste asielaanvraag vernam u dat uw vader midden 2006, na meer dan twee jaar opsluiting, in vrijheid was gesteld nadat uw moeder hem had vrijgekocht. Uw ouders leven momenteel ondergedoken in Kabardino-Balkarië. In het kader van uw eerste asielaanvraag haalde u reeds aan dat er een strafzaak tegen u was begonnen voor het geven van morele en materiële steun aan de aanslag op politiebureau's in Naltchik. Intussen weet u ook dat verschillende personen die indertijd samen met u de moskee bezochten en die zelfs bij u gelogeerd hadden, in de gevangenis zijn opgesloten voor vermeende deelname aan de aanslag in Naltchik. Andere u gekende moskeegangers zijn moeten vluchten.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u volgende documenten voor: politieconvocaties van 9.09.2010, 27.09.2010, 15.10.2010, 14.12.10, 15.03.2011, 12.07.2011, 1 bewijs van huiszoeking op 9 september 2010, 1 bewijs van huiszoeking op 15 augustus en uw voorlopig identiteitsbewijs.

B. Motivering

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing werd door de Raad van State bevestigd. Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-generaal kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt. Zo werd er ook in het kader van uw tweede asielaanvraag een onaannemelijke blijk van onwetendheid vastgesteld. Immers heeft u vrijwel geen bijkomende informatie bekomen over de lotgevallen van uw vader tijdens zijn opsluiting van meer dan twee jaar, of na zijn vrijlating. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat er intussen wel degelijk telefonisch contact is geweest tussen uw ouders en u (CGVS, p. 5). Niettemin weet u aangaande de opsluiting van uw vader enkel dat hij door een of andere Tsjetsjeense dienst was opgesloten, mogelijk een economische instantie, en dat hij ergens in het centrum van Grozny was opgesloten geweest. Het is u ook nog steeds niet duidelijk waarom uw vader gedurende die jaren was opgesloten. U houdt het daarbij voor mogelijk dat hij was opgesloten omwille van documenten waarnaar de vervolgers zouden op zoek zijn geweest. Voorts stelt u dat het te maken kan hebben met het feit dat uw vader tewerkgesteld was geweest in een petroleumbedrijf, een soort bedrijf waarvan de

Russen niet graag zouden hebben dat er Tsjetsjenen zouden werkzaam zijn (CGVS, p. 4). Dergelijke vaagheid is een zwaarwichtige blijk van een gebrek aan aannemelijkheid, gezien het belang - voor de inschatting van uw persoonlijke vrees - van enige informatie over het profiel en het motief van de instantie(s) die uw vader viseerde(n), en die uiteindelijk ook een rol hebben gespeeld in uw persoonlijke problemen (CGVS, p. 5). Daarbij dient het evengoed weinig geloofwaardig te worden genoemd dat u de vrijlating van uw vader voor het eerst heeft vermeld in het asielgehoor door het Commissariaat-generaal dd.19.01.2011 in het kader van uw tweede asielaanvraag. Nochtans was uw vader reeds midden 2006 in vrijheid gesteld. U werd op 7 november 2006 gehoord door het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag. Toen verklaarde u geen informatie te hebben over uw vader. Weliswaar verklaarde u in dat gehoor dat u sedert uw aankomst in België nog geen contact had gehad met uw moeder, maar u stond toen wel in contact met de broer van uw vader (CGVS eerste aanvraag, p. 3). Bijgevolg dient het op zijn minst verwonderlijk te worden genoemd dat u ten tijde van dat gehoor geen weet zou hebben van de vrijkoop van uw vader. Ook in het kader van uw tweede asielaanvraag maakte u niet vanaf het begin melding van de vrijkoop van uw vader. Meer bepaald maakte u in de DVZ-verklaring dd. 06.12.2010 (DVZ-verklaring, vraag 36), in antwoord op de vraag welke nieuwe elementen u aanbrengt voor uw nieuwe asielaanvraag geen enkele verwijzing naar de vrijkoop van uw vader. Uw verklaring voor het feit dat u slechts na verloop van tijd, en alvast na uw bevestigende beslissing in het kader van uw eerste asielaanvraag melding maakte van de vrijkoop van uw vader, namelijk dat uw moeder dit feit geruime tijd voor u verborgen had gehouden omdat ze over u inzat (CGVS, p. 4), kan niet aannemelijk worden genoemd.

In het verlengde hiervan dient het evenzeer onaannemelijk te worden genoemd dat u slechts in het kader van uw huidige asielaanvraag ineens meldt dat de onderliggende reden van de strafzaak die reeds op 17 augustus 2006 tegen u werd geïnitieerd door het parket van Naltchik, en die u ook reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag had vermeld, zou zijn dat men u aan de hand van een gefabriceerde strafzaak onder druk wilde zetten om informatie te verschaffen aangaande wat er in de moskee gebeurt, meer bepaald aangaande personen die betrokken waren geweest bij de aanval van 13 oktober 2005 op politiedoelen in Naltchik, met wie u in het verleden de moskee had bezocht, en die u, in het geval van sommige onder hen, zelfs te logeren hebt gehad (CGVS, p. 6, 16). In het kader van uw eerste asielaanvraag had u steeds verklaard dat de strafzaak in Naltchik voortkwam uit de vervolging van u door Tsjetsjeense autoriteiten en wel omdat uw Tsjetsjeense vervolgers er niet in waren geslaagd om informatie van u te verkrijgen over uw vader, documenten in het bezit van uw vader en uw verre verwante A.(...) Z.(...). Ter illustratie zij opgemerkt dat reeds in de bevestigende beslissing in het kader van uw eerste asielgehoor erop werd gewezen dat u niet vertrouwd was met de door u neergelegde gerechtelijke stukken waarin sprake was van ernstige beschuldigingen tegen u. Welnu, bijkomend moet in het kader van dit argument erop worden gewezen dat u, toen u gelegenheid heeft gekregen om tijdens het asielgehoor in het kader van uw eerste asielaanvraag kennis te nemen van de concrete tenlasteleggingen in uw hoofde, en u aldus las dat u ervan beschuldigd werd dat u zou hebben deelgenomen aan de aanval in Naltchik op 13.10.2005 door een extremistische religieuze beweging, en dat u gezochte personen zou hebben gehuisvest, u op geen enkele manier verwezen heeft naar effectieve contacten met personen die door de Kabardinobalkaarse of federale instanties zouden worden geassocieerd met islamistisch geïnspireerd militair geweld (CGVS eerste asielaanvraag, p. 6, 12). Deze vaststellingen geven er dan ook ernstig aanleiding toe te twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over een gefabriceerde gerechtelijke vervolging om reden dat men u wilde dwingen informatie te geven over bepaalde moslims.

Ook de door u neergelegde nieuwe bewijselementen zijn niet van aard dat ze kunnen leiden tot een herstel van geloofwaardigheid inzake de verklaarde asielmotieven.

Wat betreft de door u neergelegde convocaties, waarmee u meent te kunnen aantonen dat het hoger vermelde gerechtelijke dossier tegen u nog steeds actueel is (CGVS 2e aanvraag, p. 16), moet alvast worden opgemerkt dat u ze nadrukkelijk verbindt aan de strafzaak die u reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag heeft aangehaald en aangaande dewelke toen reeds werd besloten dat geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen gezien de vaststelling van een gebrek aan kennis van de inhoud van de bewijselementen die u terzake had neergelegd. Welnu, betreffende de politieconvocaties dd. 09.09.2010, 27.09.2010, 15.10.2010, blijkt dat u niet weet in welke hoedanigheid u precies wordt opgeroepen. Immers, u meent dat u in 1 convocatie werd opgeroepen als beschuldigde en in 1 convocatie als getuige (CGVS 2e aanvraag, p. 10). Wat de convocaties van 27.09.2010 en 15.10.2010 betreft, dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent de manier waarop uw oom deze convocaties heeft ontvangen, niet overeenstemmen met wat hieromtrent op de convocaties wordt vermeld. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat uw oom beide convocaties persoonlijk van een werknemer van de politie heeft ontvangen (CGVS 2e aanvraag, p. 10 & 11), terwijl op de betreffende convocaties vermeld is dat ze via de post zijn opgestuurd (vertaling bij documenten). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie

is toegevoegd aan het administratief dossier, dat in de Russische Federatie documenten van de overheid tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg doen bovenstaande vaststellingen afbreuk aan de bewijskracht van de betreffende documenten.

De op latere datum door u neergelegde politieconvocaties dd. 14.12.2010, 15.03.2011, 12.07.11 bevatten evenmin informatie die vermag te leiden tot een herstel van geloofwaardigheid van de door u verklaarde gerechtelijke vervolging. Deze convocaties vermelden zonder verdere verwijzing naar een concreet strafdossier dat u in de hoedanigheid van beschuldigde voor verhoor wordt opgeroepen door een andere politiedienst dan voorheen, gevestigd op een ander adres in Naltchik dan in eerdere convocaties.

Wat de 2 bewijzen van huiszoeking betreft, dient eveneens opgemerkt te worden dat u weinig op de hoogte bent van de inhoud van deze documenten. Immers, zo weet u niet of de naam en handtekening van uw tante staat op het bewijs van huiszoeking dat ze zelf heeft ontvangen (CGVS 2e aanvraag, p. 13). Ook dacht u dat beide huiszoekingen in de voormiddag plaatsvonden (CGVS 2e aanvraag, p. 14). Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid dat beide huiszoekingen 's namiddags werden gehouden, verklaart u dat u er nooit bij was en dat u geen aandacht heeft geschonken aan deze documenten. Deze verklaring is niet afdoende. Immers, gezien u de betreffende documenten neerlegt ter staving van uw asielrelaas, mag redelijkerwijs van u verwacht worden dat u in grote lijnen de inhoud van de documenten kent. Ook hier geldt de opmerking dat uit eerder genoemde informatie blijkt dat in de Russische Federatie documenten kunnen gekocht worden. Aldus doen bovenstaande vaststellingen afbreuk aan de bewijskracht van de betreffende documenten.

Uw voorlopig identiteitsbewijs dat u reeds getoond heeft bij uw eerste asielaanvraag bevat enkel persoonsgegevens, doch niet betreffende de door u verklaarde asielmotieven.

Omwille van bovenstaande vaststellingen moet worden opgemerkt dat de door u aangehaalde nieuwe elementen (verklaringen en documenten) geenszins de beoordeling van uw eerste asielaanvraag - waarbij geen geloof werd gehecht aan uw verklaringen - kunnen wijzigen. Aldus moet worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste onderdeel van zijn middel aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Na een theoretisch betoog over de deugdelijkheid van de motivering brengt verzoeker de vluchtelingendefinitie in herinnering en oppert hij dat een gegronde vrees voor toekomstige vervolging volstaat. Vervolgens wenst verzoeker te verduidelijken dat hij nog steeds niet weet waarom zijn vader exact werd vastgehouden, dat er veel corruptie bestaat in zijn land van herkomst en dat hij ter gelegenheid van zijn gehoor op 7 november 2006 nog niet wist dat zijn vader was vrijgelaten. Naar aanleiding van de strafzaak licht verzoeker toe dat men hem onder druk wenste te zetten om informatie te verkrijgen over wat er in de moskee gebeurt, met name met betrekking tot de personen die betrokken waren bij de aanval van 13 oktober 2005 op de politie van Naltchik. Verzoeker wijst erop dat hij bij zijn eerste asielaanvraag had verklaard dat de strafzaak voortkwam uit de vervolging door de Tsjetsjeense autoriteiten, terwijl hij nu heeft vernomen dat de strafzaak gefabriceerd is om informatie te verkrijgen over bepaalde moslims waarbij hij meedeelt dat zijn zaak van 2005 nog niet gesloten is. Verzoeker meent zijn vrees te staven met politieconvocaties die hij heeft neergelegd en waaruit blijkt dat hij op het ene moment als beschuldigde en op het andere moment als beklagde wordt opgeroepen, wat zijn verklaringen ondersteunt. Deze documenten tonen volgens verzoeker in elk geval aan dat hij nog steeds gevisieerd wordt door de politie. Terloops deelt verzoeker mee dat hij niet tevreden was met zijn vertaler op het Commissariaat-generaal.

In een tweede onderdeel van zijn middel aangaande de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut, voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, dat hij citeert. Verzoeker is van oordeel dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade, maar gedraagt zich op dit punt naar de wijsheid van de Raad.

2.2. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats benadrukt dat de beoordeling van verzoekers eerste asielaanvraag vaststaat en het Commissariaat-generaal zich ertoe kan beperken enkel de door verzoeker aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken. Vooreerst merkt de commissaris-generaal

op dat ook in het kader van verzoekers tweede asielaanvraag een onaannemelijke onwetendheid en vaagheid werd vastgesteld over de reden voor de opsluiting van zijn vader. Verder werd in de beslissing vastgesteld dat verzoeker de vrijlating van zijn vader voor het eerst gemeld heeft tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal van 19 januari 2011, terwijl hij reeds midden 2006 in vrijheid werd gesteld en hij dit dus reeds in het kader van zijn eerste asielaanvraag had kunnen vermelden.

Tevens stipt de commissaris-generaal aan dat verzoeker pas in het kader van zijn tweede asielaanvraag de onderliggende reden van de strafzaak vermeldt die tegen hem werd geïnitieerd, waardoor kan worden getwijfeld aan de geloofwaardigheid van deze verklaringen. Vervolgens worden in de bestreden beslissing de door verzoeker neergelegde documenten besproken, waarbij wordt vastgesteld dat de kennis van verzoeker over de inhoud van de convocaties te beperkt is aangezien hij niet weet in welke hoedanigheid hij werd opgeroepen en zijn verklaringen over de wijze waarop zijn oom deze stukken heeft ontvangen niet overeenstemmen met de vermeldingen op de documenten. Met betrekking tot de op latere datum neergelegde politieconvocaties wordt gesteld dat deze zonder enige verwijzing naar een concreet strafdossier verzoeker in de hoedanigheid van beschuldigde oproepen voor een andere politiedienst op een ander adres. Verzoeker bleek evenmin op de hoogte van de inhoud van de bewijzen van huiszoeking. Bijkomend wordt opgemerkt dat uit informatie waarover de commissaris-generaal beschikt, blijkt dat documenten in de Russische Federatie tegen betaling kunnen worden afgeleverd. Met betrekking tot het door verzoeker voorgelegde identiteitsbewijs werd opgemerkt dat dit geen gegevens bevat betreffende de door verzoeker verklaarde asielmotieven. Er dient volgens de commissaris-generaal te worden geconcludeerd dat hij er niet in geslaagd is een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

2.3. De Raad mag, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.4. Aangezien de bevestigende beslissing van weigering van verblijf naar aanleiding van verzoekers eerste asielaanvraag definitief is geworden door het verwerpingsarrest van de Raad van State van 26 augustus 2010 (zie punt 1.1. tot 1.3.), en verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag stelt dat zijn problemen nog steeds aanwezig zijn in Rusland (stuk 9, Verklaring DVZ 6 december 2010, punt 36), dient thans enkel te worden onderzocht of de verklaringen van verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag en de door hem voorgelegde documenten de vaststaande vaagheid en ongelooftwaardigheid van zijn eerste asielaanvraag kunnen opheffen.

2.5. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker nog steeds niet duidelijk kon aangeven waar en waarom zijn vader destijds werd vastgehouden (stuk 3, gehoorverslag CGVS 19 januari 2011, p. 4). Bovendien blijkt dat verzoeker tijdens zijn gehoor verklaarde dat zijn vader midden 2006, dus voor het beëindigen van zijn eerste asielprocedure, zou zijn vrijgekocht door zijn moeder, terwijl hij daarvan slechts later op de hoogte zou zijn gebracht (Ibid., p. 4), wat gezien hun telefonische contacten (Ibid., p. 5) niet aannemelijk is. Met betrekking tot de strafzaak die tegen verzoeker werd geopend verklaarde hij in het kader van zijn tweede asielaanvraag dat hij wordt beschuldigd van hand- en spandiensten aan betrokkenen bij een aanslag op politiebureaus in Naltchik (Ibid., p. 6), terwijl hij bij zijn eerste asielaanvraag had aangegeven dat de strafzaak door de Tsjetsjeense UFSB werd ingespannen om informatie over zijn vader en documenten van een zekere A. Z. te verkrijgen (AD eerste asielaanvraag, gehoorverslag ontvankelijkheid CGVS, 7 november 2006, p. 8).

2.6. Door in zijn verzoekschrift zijn onwetendheid te bevestigen en de tegenstrijdigheid over de oorzaak van zijn problemen te herhalen, weerlegt verzoeker niet in het minst de vaststellingen van de commissaris-generaal. De Raad wijst erop dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 4 januari 2006, nr. 153.278; RvS 10 maart 2006, nr. 156.221). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe hij in gebreke blijft. De opmerking van verzoeker dat er veel corruptie bestaat in zijn land van herkomst is verder volstrekt irrelevant.

2.7. Met zijn blote bewering dat de door hem neergelegde politieconvocaties aantonen dat hij nog steeds wordt gevisieerd, slaagt verzoeker er niet in aan te tonen dat aan deze stukken enige bewijswaarde dient te worden gehecht. Documenten kunnen immers slechts bewijswaarde hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen in casu niet het geval is. De commissaris-generaal had immers naar aanleiding van de in 2010 neergelegde convocaties vastgesteld dat verzoeker niet wist in welke hoedanigheid hij werd opgeroepen en dat hij foutieve verklaringen aflegde over de wijze waarop de convocaties bij zijn oom waren terechtgekomen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 19 januari 2011, p. 8-9). Verzoeker slaagt er evenmin in een ander licht te werpen op de vastgestelde anomalieën in de convocaties die hij in 2011 heeft neergelegd, met name over het gebrek aan verwijzing naar een concreet strafdossier en het adres van de politiedienst waardoor hij wordt opgeroepen. Bovendien brengt verzoeker niets in tegen de overweging van de commissaris-generaal die gestoeld is op de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd en waaruit blijkt dat in de Russische Federatie documenten tegen betaling kunnen worden verkregen (stuk 13, Landeninformatie, Antwoorddocument, Russische Federatie/Tsjetsjenië, valse documenten, 2 september 2008). De commissaris-generaal kon bijgevolg rechtsgeldig besluiten dat de nieuwe elementen de beoordeling van verzoekers eerste asielaanvraag niet kunnen wijzigen.

2.8. De Raad merkt hierbij op dat de door verzoeker in zijn verzoekschrift geventileerde ontevredenheid over de vertaler op het Commissariaat-generaal geenszins wordt ondersteund door het administratief dossier aangezien verzoeker in fine van het gehoor aangaf de tolk heel goed begrepen te hebben (stuk 3, gehoorverslag CGVS 19 januari 2011, p. 18).

2.9. Aangezien verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat de door hem in het kader van zijn tweede asielaanvraag afgelegde verklaringen en de door hem neergelegde documenten het ongeloofwaardig karakter van zijn asielrelaas kunnen ombuigen, komt hij niet in aanmerking voor de erkenning als vluchteling. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het relaas, kan verzoeker zich ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.10. Er werd geen schending aangetoond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN